

1 Οκτωβρίου 2014

Ινδουιστική ηθική αξιολόγηση της παρεμβατικής γονιμοποίησης

/ [Πεμπουσά· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Βασική δομή στήριξης του ινδουισμού είναι η ηθική της οποίας τον ακρογωνιαίο λίθο αποτελούν η εκτίμηση και ο σεβασμός προς τη ζωή, το αίσθημα κοινότητας με όλα τα έμβια όντα που στηρίζεται στην πίστη ότι η ζωή συνιστά ένα ενιαίο όλο[3] και η αντίληψη ότι κάθε πράξη και συμπεριφορά συμβάλλουσα στην εκδήλωση της θεότητας της ψυχής είναι επωφελής και ηθική, ενώ κάθε πράξη και συμπεριφορά μη συμβάλλουσα στην εκδήλωση της θεότητας της ψυχής είναι επιβλαβής και ανήθικη[4].

Ο όρος ινδουισμός χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1830 από Άγγλους συγγραφείς και σημαίνει κατά βάση τον πολιτισμό των Ινδών, ο οποίος προήλθε σταδιακά από το βεδισμό, τη θρησκεία των αρχαίων Ινδών που εγκαταστάθηκαν στην Ινδία τους τελευταίους αιώνες της 2^{ης} χιλιετίας π.Χ. και αναπτύχθηκε μέσα στα τελευταία 2000 περίπου χρόνια[1] αλλά και την κυριότερη ινδική θρησκεία, που δημιουργήθηκε από τη συγχώνευση άριων δοξασιών, λαϊκών μορφών λατρείας και βραχμανισμού[2] χωρίς να υπάρχει κάποια χρονική αφετηρία, κάποιος ιδρυτής και οποιαδήποτε κεντρική αρχή, ιεραρχία ή οργάνωση.

Ως πολιτισμός ο ινδουισμός απλώνεται σε όλους τους τομείς της ζωής, τη θρησκεία, την κοινωνία, την οικονομία, τα γράμματα, τις τέχνες, ενώ ως θρησκεία δεν έχει σχέση με την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη ενός ή πολλών θεών, αλλά ενσωματώνει όλες τις μορφές πίστης και λατρείας χωρίς να υπάρχει ανάγκη επιλογής ή απόρριψης ενός ή πολλών θεών και συνδυάζει συχνά την πρωτόγονη μαγεία και το φετιχισμό, τη ζωολατρεία και τις πεποιθήσεις περί πνευμάτων με τη λατρεία θεών περισσότερο ή λιγότερο προσωπικών ή ακόμη τοπικών θηλυκών θεοτήτων αλλά και με την πίστη σε πανινδικούς ανώτερους θεούς ή σε ένα υπέρτατο ον.

Τη σημασία της ηθικής ως θεμελίου της κοινωνικής και πνευματικής προόδου τονίζουν μεγάλοι ινδουιστές στοχαστές, οι οποίοι επισημαίνουν ότι ο ινδουισμός θα κατέρρεε κάτω από το βάρος της ενστικτώδους δράσης και της εγωιστικής διάνοιας χωρίς την ηθική, ενώ οι Βέδες προβάλλουν τη δύναμη της ηθικής συμπεριφοράς σε προσωπικό και κοινωνικό επίπεδο και τη βαθιά σχέση της με τις χαρές της πνευματικής ζωής, την ομορφιά της φύσης, την άφθονη συγκομιδή, το ήπιο κλίμα, την καλή γεωλογική δραστηριότητα προειδοποιώντας ότι η ηθική και θρησκευτική πτώση θα οδηγήσει σε καταστροφή και λοιμό. Μάλιστα, η Αγιούρ Βέδα περιέχει ένα ανεπτυγμένο σύστημα ηθικών πρακτικών προερχόμενων από ινδουιστικές αρχές, όπως οι αρχές της ιερότητας της ζωής και της ύπαρξης της ψυχής χωριστά από το σώμα[5].

Οι αρχές της ινδουιστικής ηθικής, οι οποίες περιέχονται στα ινδουιστικά ιερά βιβλία, αποτελούν στο χώρο του ινδουισμού το ασφαλές κριτήριο για την ηθική αξιολόγηση των τεχνικών της παρεμβατικής γονιμοποίησης. Αυτό έχει ως συνέπεια ν' αποδίδεται θετική ηθική αξία στην ομόλογη τεχνητή σπερματέγχυση και στην ομόλογη εξωσωματική γονιμοποίηση και να γίνονται δεκτές ως πρακτικές που εκπληρώνουν το θεϊκό θέλημα για το ζευγάρι, καθώς καταλήγουν στη σύλληψη, η οποία συνδέει μια ψυχή από τον άλλο κόσμο με αυτόν, δημιουργεί έναν ψυχικό δεσμό μεταξύ του άνδρα και της γυναίκας και συντελεί στη γέννηση απογόνων ευλογημένων και προστατευμένων από ιερά μάντρα και τελετές, οι οποίοι αποτελούν χαρά για τους γονείς και εκπληρώνουν ένα οφειλόμενο χρέος και μια οφειλόμενη συνεισφορά των γονιών στην κοινωνία και την ανθρωπότητα[6].

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[1] Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος LarousseBritannica, τόμ. 25, στο λήμμα «Ινδουισμός», σελ. 133.

[2] Εγκυκλοπαίδεια Δομή, τόμ. 11, στο λήμμα «Ινδουισμός», σελ. 724.

[3] Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος LarousseBritannica, τόμ. 25, στο λήμμα «Ινδουισμός», σελ. 133, 134.

[4] How Hindu Dharma Addresses 25 controversial Medical, διαδικτυακός τόπος: <http://hinduismtoday.com/modules/smartsection/item.php?itemid=5340> (ανάκτηση 20-04-2013)

[5] HinduEthics, διαδικτυακός τόπος: <http://hinduismtoday.com/modules/smartsection/item.php?itemid=643> (ανάκτηση 20-04-2013)

[6] Hindu scriptures are clear on Abortion, διαδικτυακός τόπος: <http://hinduismtoday.com/modules/smartsection/item.php?itemid=376> (ανάκτηση 20-04-2013)

Παρατήρηση: Συνεχίζουμε την παρουσίαση σε σειρά άρθρων της μελέτης σχετικά με την Παρεμβατική Γονιμοποίηση της καθηγήτριας Μ.Ε. και θεολόγου, Χαρίκλειας Φωτοπούλου. Πρόκειται για αναθεωρημένη έκδοση του κειμένου το οποίο κατατέθηκε στο ΕΑΠ ως μεταπτυχιακή - διπλωματική εργασία με επιβλέποντες τους κ. Ν. Κόϊο και Ντ. Αθανασοπούλου